

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de iucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În București

primește abonamente Ioan Bianu, profesor, București, Calea Victoriei nr. 135.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La Abonament lunar

pentru Iunie st. v.

— cu prețurile din capul foii — invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Domnia minciunii.

În stat de drept înainte de toate dreptul și dreptatea respectate trebuie să fie.

Oare în statul unguresc al coroanei Sf. Ștefan să nu fie așa?

Maghiarii se văierau și văietau rău și foarte cu voce înaltă până la 1867, că sînt neîndreptățiți. Între schilălăiturile lor de atunci, neconținut se amestecau și promisiunile, care mai târziu s'au dovedit mincinoase și fățărăose, că dreptatea și drepturile, care și câte ei le cer pentru sine, sînt hotărîți a le împărți frățeste cu toate națiunile celande din țeară.

Maghiarii însă nu putură ajunge să se pună în pozițiunea de a-și putea împlini promisiunile, fiindcă le lipsia și puterea și capacitatea.

Magnații care umblau prin antecamerile din Viena nu reprezentau deloc puterea sau capacitatea, cu care se exopeteze pozițiunea, din care să fie în stare mai ales a oferi și altora ceva. Emigranții acasă condamnați în *contumacia*, se făcuseră imposibili și în Paris și în Turin și la Londra și deveniseră desconsiderați chiar și la București. Băgaseră seamă diplomații și alți bărbați de stat, că Maghiarii sînt șarlatani politici. Fiindcă vorbese de drepturi politice pentru popoare, dar' nu se gândesc decât la sine în detrimentul celorlalți compatrioți ai lor.

Ajunseseră la desperațiune.

Nenorocirea monarhiei austriace la 1866 și grația Monarhului austriac la 1867 i-a pus în pozițiunea de a-și împlini promisiunile. Ba noi așa credem, că li-s'a impus și datorința, ca să se împace cu toți compatrioții lor, cu care erau certați dela prima lor încercare nebunească de a imita pe Rusia și a maghiarisa statul unguresc.

Și le-au împlinit?

Așa credem că în privința aceasta îndoelă nu mai începe. Nici nu s'au încercat barem a-și împlini nici promisiunile, nici îndatoririle, cu care au trebuit să se oblige. Ci s'au pus să mințā în sus și să mințā în jos, așa

încât au făcut un sistem de domnie a minciunii.

Pe toți compatrioții lor i-au dat afară dela viața publică. Țeara întreagă e confiscată pe seama Maghiarilor și acelor-ce se vor maghiarisa. Cu toate acestea nu e ocaziune, unde să nu se obrăznicească a spune că sînt liberali și că libertăți ca ei nu dă nimenea nicăiri pe fața pământului.

Și pe cînd confiscă libertăți și se laudă cu dîsele, vînează în toate părțile după „trădători“ de patrie. O meserie aceasta, care nici în Rusia n'a putut ajunge la atîta perfecțiune.

Îndată-ce un nemaghiar face numai aluziune la vre-o nedreptate din partea stăpînitorilor situației, asurzesc lumea cu chiotele: „*tradare de patrie!*“ și sfîrșitul le este: „*tennița!*“.

Nici a cere ca să-și îplinească promisiunile, nici a le aduce aminte de obligămintele ce le au față cu Monarhul și față cu compatrioții lor, nu e permis. După Maghiarii astfel de idei învalvă provocarea la rîscoală și la nesupunere față cu puterea obligatoare a statului.

Românii d. e. pentru-ce sînt maltratați acum a-și vedea dat în judecată un comitet central electoral exmis din sinul unei conferențe, care este exfluxul din totalitatea alegătorilor români din tot teritoriul statului unguresc? Pentru-că au cerat să înainteze la Coroană un Memorand, prin care cer înălțurarea neajunsurilor, care sînt cualificate de a periclită monarhia, sau cel puțin o pot face incapabilă de a funcționa cu succes în alianța triplă.

Guvernul maghiar caută cu lanternă lui Diogene în atitudinea alegătorilor români în interesul patriei, „*tradare*“ de patrie. Pentru „*salvarea*“ acesteia se crede guvernul maghiar obligat a vexe o națiune întreagă.

Însă e minciună, că pe guvernul maghiar de patrie și de salutare ei îl doare. Îl doare de șovinismul maghiar, care în statul unguresc lîngă sine nu vrea să mai sufere alte elemente. Și îi vine foarte la socoteală ca în mantaua cea frumoasă a patriotismului să facă pe adevăratul persecutor al românismului.

Altfel se poartă guvernul maghiar îndată-ce e vorba de Maghiari. Atunci își perde susceptibilitatea febrilă din cauza patriotismului. Atunci guvernul nu mai aude, nu mai vede.

Românii n'au cerut nici-odată, nu cer nici astăzi dismembrarea monarhiei. Din contră, ei au luptat și au jertfit zeci de mii de vieți omenești, sute de sate și mii de biserici arse după-ce fură

pîngărite de nobilii luptători pentru „*independență*“, pentru-ca patria să poată rămîne în integritatea ei. Tot ce au cerut și cer Românii este, că în patria care nu vreau să se destrame, să poată trăi în tîgnă, ca să poată fi loruși și patriei cetățeni folositori.

Și totuși trădători?

Dar' fiindcă în același timp guvernul maghiar patronează, pe patrioții „*veritabili*“ ca Károlyi Gábor și Otto Hermann, a căror principiu este *Ungharia independentă*, întemeiată în instituțiunile libertății adevărate. Ear' ca să nu rămînem încurcați în privința „*instituțiilor*“ adaugem că într'acestea vin numai decît: armată proprie maghiară, teritor vama maghiar, bancă națională maghiară, înlăturarea ministerelor comune și a delegațiilor și în fine după toate acestea *independența completă* cu înlăturarea chiar și a *uniunii personale* cu Cisleithania, va să zică a doua detronare.

Acestia care propagă destrămarea cum să fie trădători?

Românii se adresează la Coroană pentru integritatea patriei. Independenții se adresează către mase de alegători, propunîndu-le desființarea monarhiei.

Și totuși ceia trădători și cestia patrioți?

Sub domnia minciunii nici nu se poate altfel. Ba numai așa este logic, pentru-că Maghiarii au puterea în mână și Maghiarii în majoritatea lor covîrșitoare sînt șoviniști ultraiști, care se deosebesc între sine numai prin nuanțe.

Toți vreau o Ungarie maghiară și încă pur maghiară. Deosebirea între dînși este numai că unii zic: să ne desfacem acum cu totul de Austriaci. Alții zic dar', să ne desfacem, singuri însă sîntem totuși prea slabi. Să mai avem pe același Monarch comun cu Austriacii. Alții earăși: n'a sosit timpul să mergem așa departe; mai așteptăm să maghiarismăm statul, să-l facem național. În fine cei dela guvern și ai guvernului zic: nu ne tot scoateți ochii cu cauzele comune și cu portepurile honvezilor și gendarmilor. Aceste sînt numai până a una-alta. Cine vrea mult trebuie să se mulțumească la început cu puțin etc. etc.

Să nu se mire dar' nimenea de cele-ce se petrec în statul unguresc. Toate căte se întîmplă așa trebuie să se întîmple. Pentru-că el are nenorocirea a fi condus de oameni supuși dominațiunii minciunii.

Este al zecelea an, de cînd tot denunțăm starea aceasta de lucruri, stare nesăbîtoasă și care nu poate avea sfîrșit bun, nici chiar pentru Maghiari.

Însă pînă acum fără de rezultat. Domnia minciunii atîta a zăpăcit capetele conducătorilor maghiari, încât acum pe față se mint ei pe sine înșiși.

Pentru-că nu se mint ei, cînd se zic că ei sînt adevărații patrioți și lucră pentru-ca să arunce patria în nesiguranța unor stări riscate, întemnîțind pe veritabilii patrioți?

Însă meargă înainte. Vorba Românului: au mîncat de prînz, au mîncat de ameză cu minciuna, dar' de cînat fie siguri, că nu vor cîna.

Vor mai mîna-o ei cât o vor mîna și li-se vor infunda minciunile de tot. Atunci vor ave timp să mediteze asupra temei: *Betrogene Betrüger* (Înșelători înșelați).

Darea în judecată

MEMORANDULUI.

Ieri d. a. dl Dr. Ioan Rațiu a fost a doua-oră citat înaintea judeului de instrucție. De astă-dată i-s'a cerut ca să prezente o copie a procesului verbal luat în ședința dela 25—26 Martie 1892 a comitetului central, cînd s'a hotărît prezentarea în tipărire a Memorandului. Dl Dr. Rațiu a răspuns că acel proces verbal nu se află la d-sa, căci nu a luat parte la acea ședință, se va informa însă, că există procesul verbal, și dacă există la cine se află. Alte întrebări de astă-dată judele de instrucție n'a mai avut să-i pună.

Astăzi la oarele 10 dl Dr. Rațiu s'a prezentat din nou la judele de instrucție și a declarat, că procesul verbal cerut nu se află nici la secretarii comitetului, dar' e posibil să se mai afle la dl George Pop de Băsești, vicepresidentul comitetului, care a presidat ședința dela 25—26 Martie 1892. Despre această declarație nu s'a luat protocol.

Declarațiunile lui Kálnoky.

În comisiunea pentru afaceri străine a delegațiunii ungare, ministrul Kálnoky a dezvoltat la 3 l. c. expozesiunea asupra politice externe pe care a înfățșat-o atît de liniștit, încât declarațiunile lui au fost pînă pretutindeni cu mulțumire.

Tripla alianță — a zis în esență ministrul — mereu e tare și sinceră. Nimic

nu s'a schimbat; decît că opintirile întru menținerea păcii sînt însoțite de mai multe cheazășii, decît poate mai nainte.

Încât privește Italia, marea majoritate a națiunii acestei țeri dorește politica de pace.

Causa că în discursul de tron nu s'a pomenit nimic de Bulgaria, stă în împrejurarea, că acum șese-șapte luni a fost făcută declarația asupra Bulgariei și că de atunci dezvoltarea în această țeară și-a urmat cursul normal. În ce se atinge de Sêrbia, acolo s'a petrecut o schimbare de așa soi, încât ministrul se găsi în pozițiune a felicită pe Regele. Raporturile noastre cu Sêrbia stau astăzi așa, încât am ave foarte puțin de dorit din partea ei; noi putem trăi cu Sêrbii foarte lesne în pace și concordie.

Făcînd o privire asupra situației generale, contele Kálnoky spune că în cele din urmă luni nu s'a întîmplat nimica important, de aceea nici nu sîntem trebuința a pomeni anume de unele state. Deoarece-ce însă unul din oratori amintise Rusia, ministrul crede a putea asigura că atît țarul Alexandru III cît și guvernul lui hrănesc față cu monarhia noastră simțăminte pacifice. E lucru înbucurător că raporturile noastre cu Rusia, care și mai înainte erau bune, sînt pe cale a deveni și mai bune; cu timpul acesta va fi unul din motivele cele mai importante pentru-ca să înceteze și în Europa situația militară încordată; ca sporirii forțelor armate în toate statele să se pună stavilă și să se închege acele stări normale, pe care noi le considerăm ca țința politice noastre. Pînă atunci însă bine înțeles nu vom perde din vedere grija de forța de apărare cu băgare de seamă dictată de datorință, ținînd totdeodată cont și de finanțele noastre.

Venînd în discuție capitolul bugetului despre consulate.

Apponyi zice că i-se pare foarte importantă sporierea consulatelor arătate mai cu seamă din punctul de vedere al emigrațiunii. El pretinde a ști că emigrarea n'are ca isvor cauze politice. Între greutățile ce au să îndure emigrații ungari în America e și aceea că episcopatul american încă tot face întîmpinări în contra căsătoriei preoților greco-uniți. Nici pînă azi nu s'a putut delătura în Roma această dificultate. Rusia s'a folosit de starea aceasta și a înființat un vicariat pentru greco-uniții în care și supușii ungari de confesia aceasta găsesc sprijin și ocrotire care i-s'a refuzat din partea organelor noastre. Se înțelege de sine că oamenii acestia se înstrăinează cu desăvîrșire de patria lor și revenînd acasă, aduc cu sine ideile panslaviste de o potrivă periculoase intereselor Ungariei și ale monarhiei întregi și pe care cei întorși le răspîndesc printre ai sei.

Ministrul Kálnoky asigură că se ocupă cu cestiunea emigrărilor de mai mulți ani.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

„Între vis și viață“.

Dela viață la vis și dela vis la viață, o punte de argint pentru fantasia umană, zice Delavrancea. Între vis și viață este o stare de cumpănire feerică; — serie tot el — în această stare visele sînt sub o slabă stăpînire a conștiinței și conștiința sub farmecul puternic al viselor...

Ear scriînd sub acest „farmec puternic al viselor“, Delavrancea ni-a dat și în anul acesta un volum drăguț, în care pe 300 pagine ne poartă „între vis și viață“.

Istorisiri intime din viața autorului, fantasii de o frumșeță ce-ți mîngăie sufletul, povesti care îți reamintesc întreg farmecul copilăriei — această notă e ce mai ales caracterisă volumul — și pe deasupra o descriere de pe natură (Înainte de alegeți), eată cuprinsul acestui cochet volumaș. Zic cochet, pentru-că și în ceea-ce privește forma tiparului, acest volum este între toate cărțile românești singurul în felul lui: mititel, îl poți purta în buzunar ca pe o carte de rugăciune, tipărit pe hîrtie fină și cu litere de par'că ar fi anume menite a se tipări cu ele numai lucruri drăguțe.

Ce e mai frumos din cele 14 bucați cuprinse în volum, — cine s'ar încumeta a spune. Toate-s frumoase și mai ales scrise toate în

tr'o limbă, în care Delavrancea pare a se fi întrecut pe sine. Poesii admirabile într'o prosă neîntrecută. Nota tristă ce e bună-oră în „*Trubadurul*“, lipsește; puterea dramatică din „*Iancu Moroiu*“, critica aspră, dar' dreaptă, ce abundă în „*Parasiții*“

— de asemenea lipsește... Aici totul e fericit, totul e dulce, mîngăios, chiar în schița „*După alegeri*“ nu ne descrie partea brutală (bătăia ce a mîncat-o — drept „*convertire*“ — avocatul Panaitescu)...

Cetînd acest volum, ne reamintim de „*Palatul de Clestar*“ și „*Fantacella*“... Poate că cu vremea, la o ediție apropiată, o să și ajungă aceste bucați în același volum.

Ca cetitorii nostri să judece totuși tîndrețea cu care e scris acest volum, vom reproduce, cu voea autorului, două din cele patrusprezece perle strîne în volum.

Cine va dori să cetească întreg volumul, și ne place a crede că în toți se va naște această dorință, și-l poate procura la „*Institutul Tipografic*“ cu prețul de 1 fl. 50 cruceri.

Bunicul.

Se scutură salcâmii ca o ploaie de mirezme.

Bunicul stă pe prispă. Se gîndește. La ce se gîndește? La nimic. Numără florile care cal; se uită în tîndul grădini; se scarpină în cap, și ear' numără florile scuturate de o adiere căldică și mirositoare.

Pletele lui albe și crețe par'că sînt niște ciorchini de flori albe; sprîncenele, muștăile și barba... peste toate au nins anii mulți și grii.

Numai ochii bunicului au rămas ca odinioară: blânzi și mîngăietori.

Cine a trînit poarta?

— Credeam că s'a umflat vîntul... o bată-vă norocul, cocoșei moșului! zise bătrînul.

Un băiețan ș'o fetiță, roșii și buclăi, sărutară mîinile lui „*tata moșu*“.

— Tată moșule, zise fetița, de ce sboară păsările?

— Fiindcă au aripi, răspuse bătrînul sorbindu-o cu ochii.

— Poi ratele n'au aripi? de ce nu sboară?

— Sboară, zise băiatul, dar' pe jos.

Bătrînul cuprinse într'o mîna pe față și în cealaltă pe băeat.

— O, voinicii moșului, șopti el și zimbi pe sub mustăți, și-i privi cu atîta dragoste că ochii lui erau numai lumină și binecuvîntare.

— Tată moșule, da cocorii unde se duc cînd se duc?

— În țeara cocorilor.

— În țeara cocorilor?

— Da

— Da rîndunelele unde se duc cînd se duc?

— În țeara rîndunelelor.

— În țeara rîndunelelor?

— Da.

— Tată moșule, aș vrea să-mi crească și mie aripi și să sbor sus, sus, sus de tot, pînă în slava cerului, zise băiatul netezindu-i barba.

— Dacă i-ți-o crește ție aripi, zise fata, mie să-mi prinzi o presură și un sticlete.

— Da... h... h... poi ce fel... și mie?

Fata se întristă.

Bătrînul o mîngăie și zise băiatului:

— Bine, să prinzi și pentru mine, să prinzi și pentru ea.

— Ție două și mie două... nu e așa, tată moșule?

— Firește, tu două, el două, și mie una.

— Vrei și tu, tată moșule? Întreabă băiatul cu mîndrie.

— Cum de nu... mie un scatiu.

Ce fericiti sînt!

Băiatul a înclecat pe un genunchiu și fata pe altul. Bunicul îi joacă Copiii bat din palme.

Bunicul le cîntă „*măi cazace*, că-zăcele, ce cauți noaptea prin argele...“

O femeie uscățivă intră pe poartă cu două doniți mari de apă. Copiii tăcură din rîs și bunicul din cîntec.

E muma lor și fata lui.

Cum îi vîză începînd: — I... tată, și d-ta... ear' îi rîsă... o să i se sue în cap!

Bunicul ridică mîna în sus, aducînd deștele ca un preot care binecuvîntează și zise prelung:

— Lăsați pe copii să vina la mine!

— Biine, tată, biine... dar' știți... o bată-i focul de copii...

Femeia intră în casă.

— Să-i bată norocul și sănătatea, șopti moșul ca-și-cum ar fi muștrat pe cineva, și sărută în creștetul capului și pe unul și pe altul.

Și ear' începură risul și jocul și cîntecul. Și se osteni bunicul, și stătî din joc, ear' copiii începură să-l mîngăie.

Din vorbă în vorbă copiii se făcură stăpâni pe obrăjii bunicului.

— Partea asta este a mea.

— Și partea asta e a mea!

— Mustata asta este a mea.

— Și asta e a mea!

La barbă se încurcară. Bunicul îi împacă zicîndu-le:

— Pe din două.

Și copiii o și despicară, cam repede, că bătrînul strîne din ochi.

— Jumătate mie.

— Și jumătate mie.

Și după-ce o împărțiră frățeste, începî lauda.

Băiatul:

— Mustata mea e mai lungă.

Nu se poate tăgădui că, încăl privește emigrarea în America, Ungaria stă numeric în primul loc; apoi vine Boemia. În anii 1891 și 1892 au emigrat: din Ungaria 28.000 resp. 37.000 inși; din Boemia 8000 și 11.000 inși; iar din toate celelalte țări ale monarhiei 34.000 și 30.000. Trebuie însă observat că acești emigranți îndată ce ajung acolo, nu se mai sinchiesc de nici o autoritate, ci întău și întău caută pe cei din neamul lor pentru a găsi de lucru. Controla despre emigranții acestia este cu neputință, deoarece nu sunt siliți a arăta nici pas nici a se înfățișa. *Oamenii acestia nu se grupează după țara respectivă, ci după supuși sunt, și se strâng laolaltă după naționalitate; de aceea se înțelege de sine că emigranții din Ungaria, în cea mai mare parte Slovaci, se alipesc către ceilalți Slavi și așa sug în ei fel de fel de idei necorecte în sens religios și național.* De altfel ministrul de externe promite că se va ocupa și de aici înlocuitorii și la ocuparea funcțiilor consulare va ține seamă de cunoștințele de limbă necesare, (adeacă și de cea slovacă).

Comisiunea pentru afaceri străine a delegațiunii austriece și-a ținut ședința la 6 luni curente.

Delegatul Dumba, raportorul, a constatat cu o mare satisfacție fermă și nestrătată existența alianței de pace a Europei centrale, caracterul amical al raporturilor cu Rusia, dragostea decisă a ambilor suverani pentru pace, îmbrăcătoarea consolidare a stării de lucruri în Bulgaria și Serbia, dezvoltarea economică și culturală a României. Raportorul a propus comisiunii de a exprima cea mai viuă adesiune la politica dlui Kálnoky și încredere în acest ministru.

Lupul, delegat, dorește ca Austro-Ungaria să iee inițiativa unei propuneri de desarmare generală.

Kálnoky ia cuvântul și declară că nu poate decât să repeteze ceea ce a zis deja. Încrederea că situațiunea pacifică va continua, se mărește. Ministrul nu vrea prin aceasta să facă o declarațiune de senzație; el vrea numai să exprime un sentiment basat nu pe oare-care evenimente, ci pe nemărginită încredere în pacea care s'a restabilit în întreaga Europă. Pericolul de războiu nu se prezentase nici-o dată ca iminent, însă niște contraste mari și o oare-care excitație imprimă situațiunii politice un caracter de nedumerire, care obliga pe toate puterile a asigura pacea prin întărirea mijloacelor lor militare și a se ține gata la ori-ce eventualitate. Astfel se explică faptul că dezvoltarea organizațiunii militare a devenit una din cele mai importante chestiuni, fără-ca cineva să fi urmărit scopuri agresive și în tot cazul nu Austro-Ungaria a avut un asemenea scop.

Propunerea delegatului Lupul n'are nici o șansă de realizare într'un timp apropiat. Negociul că scopul urmărit de politica lumii civilizate nu poate să consistă decât în asigurarea păcii. Basa'a pe aceasta, Austro-Ungaria caută să restabilească o stare de lucruri, care să înlesnească dezvoltarea situațiunii interioare, binele național și prosperitatea populațiunii; însă supoziția că desarmarea generală poate fi iminentă sau realizabilă în condițiunile actuale, ar fi iluzorie. Ar fi deja un mare progres a obține puțin cât de puțin o stare staționară. Desarmarea generală nu pare atât de posibilă ca în trecut

din cauza condițiunilor serviciului și a organizației militare, care există în toate statele.

Cât timp vom fi aduși în pozițiune a trebui să facem față pericolului ce ar pute să amenințe existența statului, guvernul va fi dator să desvolte în mod energic și să îmbunătățească organizațiunea militară, pentru a conserva la ori-ce eventualitate sentimentul de siguranță; câtă vreme celelalte puteri vor continua cu preparativele lor militare, Austro-Ungaria, ca și aliații ei, va trebui să iee în seamă această trebură.

Ministrul speră că condițiunile favorabile produse de relațiunile amicabile ale suveranilor și guvernelor și dragostea de pace a popoarelor vor conduce la o stare normală și vor permite a se apropia de scopul urmărit de întreaga poliție a păcii.

Ministrul constată că raporturile cu toate puterile nu s'au modificat în nici un punct de vedere. Cu toate-că în ceea ce privește Rusia, nimic nu autorizează a ave cea mai mică temere din partea ei, ministrul crede că trebuie să declare, față cu importanța acestui imperiu vecin, că relațiunile între cei doi suverani și între ambele guverne sânt foarte amicale și speră că se vor menține. Încrederea și pretutindeni stabilită că elementele conducătoare ale Rusiei aspiră la pace. Ministrul nu atribuie nici o importanță limbajului adesea pasionat al presei ruse, căci presa n'are nici o acțiune decisivă în Rusia.

În ceea ce privește Orientul, oare-care liniștire n'a produs. Ministrul nu vede sub care raport ar pute să influențeze evenimentele recente din Serbia asupra monarhiei austro-ungare.

Schimbară întâmplată în regatul sârb a fost încă dela început judecată în mod favorabil, pentru motivul că a evitat, poate, oare-care pericole ce ar fi putut rezulta din animositățile dintre liberali și radicali. Austro-Ungaria, ca vecin de aproape, ar fi putut să se simtă atinsă dacă s'ar fi ivit turburări sângeroase în Serbia. Venirea la tron a regelui Alexandru înainte de majoritate a fost primită în toată Serbia cu satisfacție și a produs o ușurare. Dl de Kálnoky speră că guvernul sârb va reuși și că nu se va produce nici o turburare.

Austro-Ungaria întâlnește dificultăți din partea României, relative la tratatul comercial, pentru-că nu reușește a asigura stabilitatea de raporturi comerciale printr'un tarif convențional. Însă, așteptând alte timpuri, trebuie să ne mulțumim cu ceea ce se poate obține, ceea ce constituie deja un oare-care progres în raport cu starea anterioară.

Mișcarea Sârbilor.

Adunarea Sârbilor din Țeara-Ungurească ținută în orașul Mitrovița din ținutul Syrmia și despre care ne vestise telegrama publicată în nrul „Tribuna” dela 31 Maiu n. a fost peste toate așteptările de imposantă.

„Zastava” dela 2 Iunie, scrisă în primele momente de emoțiune asupra rezultatului strălucit, publică o dare de seamă plină de entuziasm și un articol de fond care amănândouă dovedesc că și Sârbii au eșit din amorțea ce-i ținea până acum nemișcați și că se pun serios pe lucru întru conclucrarea cu ce-

lelale naționalități în contra stăpânirii sârgumătoare.

Extragem următoarele amănunte din ziarul radical sârbesc.

„Unde să începem? Cum să începem? — Sânt cele dintâi cuvinte alr raportului „Zastavei”. Ne vjăe capul par'că am beut vin negru plin de foc timp de trei zile și trei nopți, deși nu bem deloc vin. Sguduți sântem până în fundul inimii de bucuria cea fără margini, de încântarea nedescrribibilă despre tot ceea-ce am văzut și auzit în metropola din Syrmia în Mitrovița. . .

„Zece mii de alegători! Auzita-ți, Sârbilor, că s'ar fi adunat vre-odată atâția din neamul nostru? Apoi asta 'ți-e armata întregă, frate! Cu o așa mare oștire am pute să dăm năvală și asupra unui dușman puternic! Auzita-ți, fraților! Trăim, Sârbilor, încă și vom trăi!”

Adunarea s'a ținut a treia zi de Rasalii, la 18/30 Maiu. Toate straturile societății actuale sârbesti: preoți, cărturari, meseriași și țărani au fost reprezentate.

Sub prezidenția vechiului luptător sârbesc din timpurile lui Miletići, Pavel Panaotović se deschide ședința și după câteva cuvinte de bunăvire, primul orator propune trimiterea telegramii de lealitate prin mijlocirea banului Croației, contele Kuen-Hédervary, și al cărei text e următorul:

M. Sale Imperiale și Regale

FRANCISCO IOSIF I.

Viena.

Alegătorii delegaților în sinodul bisericesc național-sârbesc din ținutul Syrmia, întruniți la Mitrovița, cu cel mai profund respect îndrănesc a așterne la treptele înaltului Tron expresiunea supunerii și credinței lor neclintite, moștenite dela strămoșii lor. Credincioși tradițiunii părinților noștri, noi fostii grăniceri, alegători adunați astăzi sântem gata a urma în ori-ce clipă apelului Maiestății Voastre Împărătești și Regale pentru a jertfi și cea de pe urmă picătură a sângelui nostru pentru apărarea Tronului și a patriei.

Isclăți: Pain Panaotović, president; Damian Preradović, paroch; Dr. Mladen Lisavač, secretar; Dr. Anton Bogdanović, Dr. Mihail Mihailović, Dr. George Crasojević, Mihail Mišić, Stefan Iović, delegații congresului național bisericesc sârbesc.

Urmează apoi raportul Drului Mihailović despre activitatea delegaților radicali din Syrmia la ultimul congres bisericesc.

După el vin vorbirile fruntașilor partidului radical: Stef. Iović și Dr. Al. Rocnic, care amândoi strnesc însuflețire de nedescris. „Zastava” promite a le aduce în numărul proxim, prin urmare și noi numai atunci vom pute aduce extrase din ele.

Ca cel din urmă punct al programului a fost noua alegere a comitetului executiv al partidului radical.

Dovadă despre gradul de însuflețire și de bărbăție se slujesc următoarele pasage extrase din articolul de fond al aceluiași număr al „Zastavei”.

„Syrmia a grăit! Voind a scrie acest articol, peana ne tresare în mână, sguduță și însuflețită de cele întâmplare.

„Da... Syrmia grăia în Mitrovița în ziua a treia de Rasalii; și vocea-i era solemnă, puternică, destoinică.

„10.000! Înțelegeți, iubitorilor cetitori, ce va să zică această cifră? Zece mii de Sârbii voinici numai și numai din Syrmia cel mănos s'au întrunit laolaltă! . . .

„Fruntașii lui s'au sculat și au zis: „Eată-ne! Trăim — noi, venit-am pe câmpul de bătaie, vom sta acolo de azi înainte fără preget”.

„Ear’ preoțiunea se scula și ea strigând de bucurie: „În cele bisericești ascultăm pe patriarhul; fiind însă și cetățeni ai patriei, păstori ai turmei noastre credincioase pravoslavice sârbesti, noi voim să trăim și să murim cu poporul nostru; unde va porni el, — acolo și noi! Azi și pentru totdeauna. Nu vom să auzim de pedepse, nu ne e teamă de ele”.

„Și țeranul nostru, cel-ce ne hrănește pe toți, mergea în valuri, în masse compacte nevzute până în ziua de azi, fără poruncă, pornit numai de inima lui curată la adunarea cea imposantă.

„Ea întemează pentru națiunea sârbescă dincoace de Dunăre luceafărul vestitor de ziua când apare pe orizont.

„Par'că voesc să se întorcă vremile lui Svetozar Miletići. Poporul a manifestat că spiritul celui-ce 'și-a jertfit tot, tot pentru el, încă trăește în el, că se însuflețește de idea lui sublimă. . .

„Ce zice astăzi fostul grănicer? Venit-a el să spună: „Am fost odată voinic și viteaz pe câmpul de bătaie unde se frângea armă cu armă — azi stau ca voinic pe câmpie unde se duce lupta pentru drepturile nației înscrise în lege”!

„Cu inima plină de respect și de bucurie nespuse, cu cinste și cu admirațiune ne luăm pălăria și adnc ne închinăm main-tinând faptulul acesta măreț, strigând: „Mândra Sârbime din Syrmia, tu ne-ai mângăiat, tu ne-ai oțelit, tu ne-ai înveselit. Glorie ție și mulțumită!”

Episcopul Popea la Verșeț.

(Raport special al „Tribunei”.)

Verșeț, 5 Iunie n. 1893.

Dela desbinarea noastră de cătră frații sârbii, în părțile acestea nu a mai fost episcop român și așa poporul de pe aici știa că are cap bisericesc cu reședința în Caransebeș, dar' se-l vază ferice și privilegiu nu 'i-s'a dat. Acum însă cu venirea P. S. S. dlui episcop al Caransebeșului Nicolae Popea, prea iubitului nostru cap bisericesc, care la 1 Iunie a. e. st. n. a descălecat des-de-dimineață din trenul ce venia de cătră Caransebeș la Verșeț, 'și-au văzut poporul român din părțile acestea în persoană pe prea iubitul sau arhiepiscop bisericesc, care nu caută în postul sau de dignitar numai a ave traiu plăcut și liniștit, ci până când fiii sei sufletești își caută de ale lor economice, dînsul cu un adevărat părinte veghiaza peste drepturile noastre și acestea le apără din răspuțeri.

Deci invitat fiind a sănți de nou reparata biserică din avutul și frumosul sat al

finstului confiniu militar din regimentul nr. 14. Satul-nou precum și de nou edificata biserică din tot așa frumoasă și avută — de cătră Sârbii nu demult despărțita comună Dolana — nu a cruțat osteneți, ci a venit de-adreptul din Pesta unde era ca să se apere interesele noastre bisericești, școlare și naționale față cu legea pentru salarizarea învățătorilor în casa magnaților.

Poporul român de aici auzind că iubitul sau arhiepiscop sosește în Verșeț în ziua de 1 Iunie sub conducerea preoților în învățătorilor des-de-dimineață s'a adunat la gară, unde aștepta cu nerăbdare trenul de cătră Timișoara și care avea a aduce pe dl episcop, și când sosi strigăte neîntrerupte de „Să trăească!” ce nu mai erau să înceteze. La coborrea din tren fu întâmpinat printr'o vorbire de bineventură scurtă, dar' meduoasă din partea administratorului tractului protopresbiteral al Verșețului, dl Mihaiu Juica, la care Preasfinția Sa a răspuns, îndemnând pe credincioși a ține sus și tare legea și limba străbună, că în aceea zace puterea poporului și națiunii noastre. După-ce fini Preasfinția Sa discursul fl felicită în numele autorității politice dl protopretor din Biserica-Albă Kabdebó, care deși nu are jurisdicțiune în cercul Verșeț, dar' știind că Preasfinția Sa părăsind comuna apropiată de Verșeț, Vlaicovați, are a perurge tractul seu, a venit pentru a întimpina pe Preasfinția Sa și a-și pune serviciile sale, după-cum spuse în scurta lui vorbire, la dispoziția Preasfinției Sale. Când dl protopretor, deși vorbia oficios în limba maghiară, ceru mila lui D-zeu pentru prosperarea poporului, al cărui arhiepiscop este Preasfinția Sa, fu întâmpinat de urări entusiaste.

Finindu-se discursurile oficiale Preasfinția Sa se urcă în trăsură trasă de patru cai și înconjurată de un banderiu imposant din plugarii noștri din jur, cărei apoi îi urmară peste o sută de trăsuri cu Verșețeni, advocați, preoți, învățători și popor. Calea lui a fost un triumf și se vedea pe fața Preasfinției Sale că este de fericit văzând că poporul cât știe a se însuflețit pentru oamenii sei, fiindcă știe că le apără legea și limba, el muncește cu vai și amar a agonisi darea grea ce pretinde patria lui, azi mașteră.

Din comună în comună tot se mai alăturau trăsuri la cortegiu, încât cătră Nicolinț, comună mare și curat românească, era un șir de trăsuri peste două sute, unde apoi în casa ospitală a dlui preot Antonie Popoviciu fu primit un dejun frugal și elegant, putând face onoare ori-cărei case aristocratice, în decursul acestuia cântă corul vocal din loc, al cărui conducători sânt plugarii, așa de exact, încât nu numai că ne-a încântat, dar' încă ne-a și făcut să și admirăm dibăcia lor. Preasfinția Sa cu toți acești onorabili țărani s'a întretinut la vorbă îndemnându-i a cultiva cântul, căci cântul cultivă inima omului. În toate comunele a fost întâmpinat de cătră preoți și condus cu pompă bisericescă în biserică, unde s'au ținut discursuri. Așa în Vlaicovaț de cătră preotul George Popoviciu, precum și în Nicolinț de cătră preotul Antonie Popoviciu. Ambii s'au distins prin cuvântările lor, al căror mers a fost luat din sfânta evanghelie.

Frumos s'au purtat Sârbii din Ulma, care l'au întâmpinat la hotarul comunei și dus de acolo între spalirul tineretului școlar până în biserică, unde a fost întâmpinat și bineventat de preotul local.

Fata:

— Ba a mea e mai lungă!
Și băiatul întinse de o mustață și fata de alta, ca a lui, ba a ei, să fie mai lungă.
Pe bunic îl trecu lacrimile, dar' tăcu și-i împacă zicându-le:
— Amândouă sânt de o potrivă.
— Și a mea și a ei!
— Și a mea și a lui!
La obraji cearta se aprinse mai tare.
— Partea mea e mai frumoasă.
— Ba a mea că e mai albă!
Bunicul zimbă.
— Ba a mea că e mai caldă!
— Ba a mea că e mai dulce!
— Ba a mea că nu e ca a ta!
— Ba a mea că are un ochiu verde!
— Ba a mea că are un ochiu și mai verde!

Bunicul abia se mai ține de rîs.
— Ba a mea!
— Ba a mea!
Și băiatul infuriindu se trase o palmă în partea feței.

Fata țipă, sări de pe genunchiul bătrânului, se repezi, și trase o palmă în partea băiatului.

Băiatul o lacrimile în ochi sărută partea lui, și fata suspinând, pe a ei.

Mama lor eși pe ușe și întrebă restit:
— Ce e asta? Viermi neadormiți!
Obraji bunicului erau roșii și calzi.
Și surizind fericit, răspunde fie-sei:
— Lăsați pe copii să vină la mine!

Două lacrimi.

Toată noaptea am auzit Otlul. Ce mănăie de apă!

Și toată noaptea am visat. . . O jale de părtată. . . un popor revoltat. . .

Cine mă ținea legat?

Nu puteam să mă mișc.

Aș fi voit să es înaintea celui vuet covârșitor. . . Să nu fi liber când alții se bat. . .

Cât de grele sânt lanțurile. . .

Oh! libertate, nimic nu e mai scump decât tine!

A doua zi sării în picioare. Lanțurile căzură răsunând sinistru.

Eram liber! Ce fericit e omul liber. . .

A, nu, mă deșteptasem.

Otlul vuia, colos vecinic în mănăie și în revoltă.

Trebuia să-l vîz, prea sēmēna cu un popor revoltat.

Ce măreată jale în imensitatea tăcută! Plecați.

Șoseaua se încovoia între Olt și dealurile care se ridică, unele peste altele, până se perd în înălțimi tumurii și albastre.

Aerul e limpede, tremurător și viu; roua se întinde, cu un riziz presărat de diamante, pe deasupra pajestilor cu flori adormite de răcoarea dimineții; doar' cicorile, ca niște ochi mari și albaștri, veghează în valurile de fneată nemărginită.

Otlul se infurie isbindu-se de stânci; spumegă de mănăie; se aruncă peste stânci și cade în ochiuri iuți și adânci. Parcă-l sfredelște cineva.

Câte glasuri nu se ridică din apă! Un plâns subțire înghițit de un gemet; o șoaptă acoperită de un acord de orgă; un țipet desperat și un marș funebru; și din învîlmășeala tuturor un cuvânt fioros: „vino! vino!”

Cine a auzit această chemare a apelor fără să se cutremure?

Și mergend, dus pe gânduri, 'mi-se pără că auz un glas argintiu, tremurător. . . câtă melancolie în acest cântec! De sigur nu 'mi-s'a părut. Otlul e prea mare ca să fie așa de blând-melancolic.

Ascultăi bine.

Pe un platou înalt, o biserică. O mulțime de cruci de lemn împrejurul ei.

Nu se vede nimeni, dar' de-acolo vine cântecul.

Mă apropiai.

Mă opri ca să ascult.

Ce glas divin! e doină? e bōcet? Se aud câteva cuvinte, aceleași și aceleași, repetate fără sfrșit.

Mă suii pe platou.

O fată tinără, ca de 18 ani, aplecată pe un mormēt, smulgea bălării, și cânta, și bocia.

Când mă vîz, trăsări.

Se uită lung la mine.

Se rumeni, apoi plecă ochii în jos și-și scutură mâinile.

— Ce faci aici, surată? O întrebai eu și mi se bătă inima.

Genele 'i-se lipiră de frunte. Ce ochi mari și albaștri, ca două flori de cicoare!

— Îngrijesc alde părinți. . . răspunde ea arătându-mi două cruci vechi de lemn

— Acl odihnesc?

— Acl; și le-am pus la cap doi vișini și amēndoi înfloresc, dar' se scutură și roade nu fac.

„Amēndoi înfloresc și roade nu fac”, îngănai eu, și plecai ca să nu turbur odihna morților și a unui suflet senin și plin de restrîște.

A doua zi m'am sculat și mai de dimineață.

Pe același drum.

Și ear' auzii glasul, și 'mi-se pără și mai trist. . . și se ducea tremurând și mai departe.

Într'o clipă fusei pe platou.

Ea smulgea bălării de pe două morminte alăturate cu celelalte. Și crucile de lemn nu erau așa de vechi.

Se uită blăjin și trist la mine.

— Ce faci aici, surată?

— Uite, îngrijesc alde surori. . .

— Acl odihnesc?

Acl, și le-am pus la cap doi meri și amēndoi înfloresc, dar' vîntul le scutură floarea și roade nu fac.

— . . . dar' vîntul le scutură floarea și roade nu fac. . .

A treia zi nu se luminase de ziua și m'am sculat, m'am dus repede la platou.

Am ascultat.

Nu s'auzia nimic.

Otlul venise mare. Parcă era un popor revoltat.

Ce trist se grămădesc crucile împrejurul bisericii. . .

Unde era acel glas tremurător și melancolic? Nu mai avea pe nimeni de îngrijit? Destul, avea destul. . . pe cine să mai îngrijească?

Aș fi vrut s'o vîz, s'o întreb cine e?

Și sînt atât de triste mormintele fără cântecul ei prelung și țîșirel. . .

'Mi-se pare? sau crucile s'au mișcat din loc. . . azi sînt mai strîmbe ca ieri și alătăieri.

Două se pleacă, una spre alta, par'car vol să se sărute, pe furii să nu le auză nimeni. . .

Când ajunsei acolo tresării.

Ea smulgea bălării de lîngă o cruce nouă.

— Azi n'ai cântat, zisei eu, neștiind cum să încep vorba.

— Azi nu voiam să vii. . . îmi răspunde ea.

— Frate. . .

— Nu. . .

— Soră. . .?

Nu.

— Dar' cine?

— El. . . răspunde iata și două lacrimi mari îi pică pe mormētul proaspēt.

— El. . . și 'mi-a zis: de 'ți-s'o urf cu străinii să vii la capul meu. . .

Și la capul lui un maceș stufos își pleca ramurile lungi, încercate cu răsuri ușurele.

Am plecat.

Cine ar fi putut să turbure atâta melancolie și iubire?

Delavrancea.

În răspunsul seu în limba română Preasfinția Sa a îndemnat pe frații sârbi ca să trăiească cu noi Români...

Laudă merită și Nemții din Karlsdorf, care cu banderii și mai întreaga comună cu preot și antistie au eșit pentru întimpinerea dignitarului înalt al bisericii creștine...

La întoarcerea noastră din Nicolint, până unde am fost însoțit pe Preas. Sa, ni-a făcut plăcuta promisiune, că la întoarcere, cercetând Biserica-Albă, ne va onora și pe noi cu prezența Sa...

Delegațiunea ungară.

În ședința dela 6 Iunie a delegațiunii ungare discutându-se asupra punctului 8 (Institutiile militare, prevedere în budget 1,658.222 fl.)...

Ministrul comuna dn războiu Bauer declară, că întocmirea acestor felde cărți pentru scopuri militare este lucru greu...

Hegedüs Sándor nu este mulțumit de răspunsul dat, pentru-că într-o carte școlară expresiile de drept public s'ar pute intercala cu multă ușurință...

Raportorul Pulszky află nepotrivită și regretabilă declarația ministrului, care este cu desăvârșire în contradicție cu declarația făcută anul trecut...

Marele foc din Iași. Duminecă noaptea un foc foarte mare a consumat un șir întreg de prăvălii din piața Căsapilor, la Iași...

Regenții Sârbiei dați în judecată. După-cum se telegrafează din Belgrad ziarului „Kölnische Zeitung“...

Münich Aurel cere ca dreptul public maghiar să fie propus corospunzător în institutiile militare. Ministrul comun de războiu să fie rugat ca pentru întocmirea unei cărți de acest fel să se adreseze guvernului maghiar...

S'a primit.

Adunări

contra proiectelor de lege religioare.

CONVOACARE.

Subscriși prin aceasta convocăm pe toți alegătorii români din cercul electoral al Boroșineului, la o

ADUNARE PUBLICĂ

ce se va ține în opidul Boroșineu-Ienopolea, Duminecă în 6/18 Iunie a. e., la 3 oare după amiază cu ajutorul lui Dumnezeu sub cerul liber pe piața dinaintea sf. bisericii gr.-or. române.

ORDINEA DE ZI:

- 1. Deschiderea și constituirea adunării. 2. Alegerea unui comitet național ad-hoc. 3. Discuțiune asupra proiectelor de lege: căsătoria civilă, introducerea matriculelor de stat, recepțiunea Ovrelor și libertatea religioară. 4. Luarea rezoluțiunilor. 5. Închiderea adunării.

Boroșineu, 20 Maiu v. 1893.

Ioan Cornea, protopopul Boroșineului; Vasile Zsivsz, protopop gr.-cat.; Isia Goldis, paroch în Cernaie; Teodor Petras, paroch în Iermata; Partenie Zaslau, paroch în Seleus; Simeon

Cornea, paroch în Pepsig, Florian Monța, paroch în Șicula; Mihail Feier, paroch în Boroșineu; Terentiu Todorean, paroch în Șumuleșcheș; Moise Ghergar, preot în Moroda; Aviasalon Tura, preot în Bărsa; Ioan Pușcaș, preot gr.-cat. în Mocrea; Ioan Popoviciu, paroch în Berecheu; Atanasiu Popoviciu, paroch în Apatcu; Ioan Moldovan, preot în Boroșineu; Vasile Balan, preot în Boroșineu; Alexandru Pap, preot în Bocsig; Ioan Vostinar, înv. în Gurba; Iulian Butar, înv. în Seleus; Simeon Cornea, teolog absol. și înv. în Pepsig; Georgie Feier, avocat în Boroșineu.

CRONICĂ

Fispanii chemați la Budapesta. Pentru ziua da azi, 8 Iunie n., toți fispanii țeri sunt conchemați a se intruni la Budapesta. Ministrul-president Wekerle, care se află la Viena, se întoarce pentru câteva zile spre a se constătu cu pașalele lui.

Esundarea Murșului. Din Iliamurșană ni-se vestește cu data de 7 l. c., că în 6 l. c. a esundat Murșul și a înecat grădinile, cucuruzul, grăul, cu un cuvânt tot ce se afla în grădini și în câmp. Murșul continuă a crește. Supărarea bieților oameni e cu atât mai mare, cu cât nutreț pentru vite nu mai are aproape nimenea.

Inundări. Abundantele ploii din cele două din urmă săptămâni au pricinuit în multe locuri considerabile inundări despre care găsim în mai multe ziare următoarele rapoarte: Apele Carașului s'au revărsat asupra comunelor Greovăcz și Cacova din comit. Caraș-Severinului, împrejurimile Lugojului și Caransebeșului sunt inundate de Timiș, și o parte a câmpiilor dela Bogșani e acoperită cu apă. Ploile continuă. — Din Cașovia se telegrafează: În urma ploilor necutate de două săptămâni riul Hernád s'a revărsat pe întindere de mai multe mile în Sudul orașului nămolind sute de jugere de câmp și livezi. Ieri apa a apărut deja în pivnițele orașului. — Din Rozniatov (în Galiția) se telegrafează: Rîurile Lomnița, Ceceava și Sivea au eșit din matcă inundând toate satele de pe țărmurile lor; podurile au fost surpate și duse de apă. Apele urcau repede încât locuitorii n'au mai putut să ese din casele lor. Satul Perchinsko, tăiat de comunicații, stă sub apă.

Știri școlare din România. Foile din București scriu, că legea învățământului primar și normal, care a fost promulgată deja va fi pusă în aplicare la 1 Septembrie.

După inundare. Prefecții județelor din România, scrie un ziar din țeară, au întocmit tablourile de pagubele suferite de locuitorii cu ocaziunea inundațiilor, arătând și sumele cu care ar trebui a li-se veni în ajutor. Zilele acestea consiliul de ministri, va cerceta acele tablouri și apoi va dispune a se ordonașta sumele pe județe.

Marele foc din Iași. Duminecă noaptea un foc foarte mare a consumat un șir întreg de prăvălii din piața Căsapilor, la Iași. Focul a început pe la oarele 10 și jumătate și a putut fi localizat de către pompieri abia despre ziuă. Pagubele se evaluează la suma de vre o 30.000 de fr.

Regenții Sârbiei dați în judecată. După-cum se telegrafează din Belgrad ziarului „Kölnische Zeitung“, radicalii vor propune darea în judecată nu numai a fostilor ministri liberali, ci și a fostilor regenți, Ristic și generalul Belimarkovici, precum și isgonirea lor din țeară ca persoane periculoase statului, întocmai cum au procedat ei cu regina Natalia. În cercurile liberale propunerea aceasta se consideră ca act de complicitate către părinții regelui, deși ei n'au cerut-o.

Bibliografie.

La „Institutul Tipografic“ au sosit acum și se află de vânzare cu prețurile aici seminate, următoarele opuri ale autorilor români mai distinși:

- Paraschi, de Delavrancea . . . fl. 1.80
Linște, de Delavrancea . . . „ 1.35
Trubadurul, de Delavrancea . . . „ 1.80
Pui de lei, de Ioan Nenișescu . . . „ 1.80
Napasta, de Caragiali . . . —.68
Monologuri, trad. după autori francezi de Tincu . . . —.90
Basme, de D. Stăncescu . . . „ 1.80
Doamna Klajna, de Rădulescu-Niger și Tincu . . . —.90
Istoria literaturii, de Gaster . . . 2.25
Poesii, de Stoienescu . . . 1.80
Cerbul de aur, istorioare pentru copii
Floarea din Firenze . . . —.45
Lascar Viorescu, de Kotzebue . . . 1.80
Poesii, de V. Micu . . . 1.35
Poesii, de C. Scrob . . . 1.80
Poesii, de Al. Macedonsky . . . 1.80
Poesii, de Gh. din Moldova . . . —.90
Calendarul Bucureștilor pe 1893 . . . —.60
Pablo Domenich, de Carmen Sylva . . . —.30
Carmen Sylva, de Delavrancea . . . —.50
Brazi și putregalu, de N. Xenopol . . . —.50

„Sau dus în țeară“, novelă de Ilarie Chendi a apărut în tipografia archidieceșană din Sibiu.

A apărut: Legea de pensiuie învățătorească. Tradusă și explicată de Blasiu Codreanu, înv. în țară rom. în Aradul-nou (Uj-Arad). Arad, 1893. „Tipografia diecesană“.

A apărut: Epistola către Diognet. Traducere de I. V. Pașcan, catedet la școala de copile și de băieți în strada Transilvaniei din Cernaui. Cernaui, 1893. Tipografia concesionată Arch. Silvestru Morariu-Andrievi. Editura societății cantonale „Lumina“.

A apărut: Asociațiunea pentru sprijinirea învățătoarelor și școlărilor români din Brașov. Informațiuni, de N. P. Petrescu, președintele Asociațiunii. Brașov, tipografia A. Murășianu.

A apărut: Navigațiunea pe Olt și importanța ei pentru România, de Dr. Carol Wolff, director al casei de economie din Sibiu. (Extras din „Buletinul Geografic“ Trim. III și IV. 1892.) București, Stabilimentul grafic I. V. Socec.

A apărut: Apele minerale ale Sângeorgiului român din nobilul district al Năsăudului (astăzi, comitatul Bistrița-Năsăud) în Nordul Transilvaniei, de Dr. Leo Murășan, medic practic și profesor de igienă la institutul teologic-pedagogic din Caransebeș.

A apărut: Magyar-román zsebszótár (Dicționar maghiar-român.) De Octavian Barițiu, profesor gimnasial în Năsăud. A doua edițiune îndreptată și completată. Cluj, 1893. Librăria universității Ioan Stein. Prețul 1 fl. 40 cr.

A apărut: Micul prieten al copților, adică „Carte pentru învățarea scrierii și citirii“, de Silvestru Moldovan. Cu o îndrumare la finea cărții. Prețul broșat 22, legat 25 cr. Editură proprie. Sibiu, 1893.

LOTERIE.

Tragera din 7 Iunie st. n. Brün: 28 55 75 19 43

Găindarul zilei.

28 Maiu (9 Iunie) n. 1893. Iulian: Cuv. P. Nichita. Gregorian: Nicomedes. Soarele: răsare 5.9 apune 3.5.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 9 Iunie n. 10 oare dimineața.

Table with 5 columns: Presiunea atmosferică, Diferența din presiune, Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vântului.

Din țeară 4 Iunie n. 8 oare dimineața.

Table with 5 columns: Stațiunile, Presiune atmosferică, Temperatura Celsius, Vântul (direcția și tăria).

Economie.

Tempul în România. Cetim în „Românul“: Tempul în săptămâna despre care ne ocupăm a fost plăcut, frumos și călduros.

Temperatura aerului a fost mult mai ridicată ca în săptămâna precedentă. Mijlocia ei săptămânală a fost 18.°3. Temperatura cea mai înaltă a fost 29.°1 Vineri; ear' cea mai joasă 8.°0 Luni. Joi, Vineri și Sâmbătă au fost zile de vară. Cerul a fost puțin noros. Soarele a strălucit în toate zilele pe o durată de 74 oare jumătate. Mercuri și Sâmbătă noaptea a plouat. Ploaia de Sâmbătă a fost însoțită de tunete și fulgere. Tunete s'au mai auzit și Marți în tempul zilei. A plouat mai mult în Moldova și în partea muntoasă a Munteniei. Duminecă a suflat un vânt foarte puternic dela W; Joi și Vineri a fost ceața uscată în tempul dimineții.

Împrumutul Grecesc. Cetim în „Buna Credință“: „Agenția Reuter“ aduce știre că guvernul grecesc tratează cu casele Hambrow, Casel și altele, pentru efectuarea unui împrumut de patru milioane de lire sterline pe baza unei convențiuni care fixează plata tuturor cupoanelor și atingerea datoriei flotante în timp de doi ani și jumătate precum și scăderea circulațiunii forțate cu 12 milioane pe an. Controlul străin au se prevede.

Banca-Națională împreună cu Banca-Ionică se însărcinează cu perciperea tuturor veniturilor plătibile în aur. Guvernul deocamdată n'are intențiune să convoace camerele.

Piața cerealelor din portul Brăila. Operațiunile efectuate în 24 Maiu v. 1893. Sigmund Stras lui Nicolopulo, porumb 1100 hect. 8.87 1/2 lei. Ti. Dimitriadi lui Jeiteles porumb 2600 hect. 7 lei. Ausarului Jeiteles, porumb 1700 hect. 7 lei. Stras lui Kivich oreș 3000 hect. 10.80 lei. Cotis lui Copsidas, porumb 1600 hect. 7.02 lei. P. Theohar & C., lui M. Vechsler, poumb 4000 hect. 7.35 lei. P. Theohar & C. lui M. Vechsler, porămb 1400 hect. 8.80 lei. Arbold & Sougaper lui N. Wolf, grâu 3600 hect. 9.70 lei. J. J. Paspatti lui Frenghel, grâu 1370 hect. 7.75 lei. P. Georgiade lui M. Cohen, grâu 6.30 hect. 10 lei. V. P. Sassu lui Horoviț, porumb 1450 hect. 7.10 lei. Evloghio lui E. Carnerali porumb 2100 hect. 7.25 lei. Galano & Luludi lui G. Nicolopulo, porumb 2400 hect. 7.07 lei. Galano & Luludi lui O. Silberstein, porumb 4400 hect. 7.02 lei. P. Theohar & Co. lui Nicolopulo, porumb 2000 hect. 8.90 lei. Sasu & Nist-r lui M. Vechsler, porumb 2500 hect. 8.00 lei. Iacobron lui G. Nicolopulo, porumb 6.50 hect. 8.92 lei. A. Veisberg lui M. Vechsler, porumb 1200 hect. 8.90 lei. Paspatti lui I. Hirsch, orz 2400 hect. 5.22 lei. Paspatti lui I. Hirsch, orz 910 hect. 5.22 lei. A. Voisberg lui Frenghel orz 900 hect. 8.25 lei. Bach lui Nicolopulo, porumb 2230 hect. 7.07 lei. Bach lui G. Nicolopulo, porumb 1590 hect. 6.07 lei. Bach lui G. Nicolopulo porumb 1920 hect. 7.02 lei. Bach lui G. Nicolopulo porumb 5000 hect. 7 lei.

Cereale sosite. Pe apă: grâu 203.800 hect., por. 54.700 hect., orz 10900 hect., săcără — hect., fasole — hect. Pe uscat: grâu 4100 hect., porumb 7050 hect., orz — hect., săcără — hect., fasole — hect., meu — hect.

Prețul mărfurilor

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 4 Iunie n. s'au notat: ungurești bătrâni grei 48.— cr. până 49.— cr., de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., ungurești grei tineri 52.— cr. până 52 1/2 cr., de mijloc 51.— cr. până 52.— cr., ușori 49.— cr. până 50.— cr., marfă țerânească grea 46.— cr. până 47.— cr., de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., ușoară 47.— cr. până 48.— cr., românești, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sărbășești grei 49.— cr. până 50.— cr., transito de mijloc 49.— cr. până 50 cr., transito ușori 47.— până cr. 48.— cr.

Dr. Sterie N. Ciureu, IX, Pelikangasse nr. 10, Viena

Consultațiuni cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena. [698] 20—20

Consultațiuni și prin corespondență.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 6 Iunie n. 1893.

Table with 4 columns: Sămănușe, Călușarea per hect., Prețul per 100 chiligr., Destul per 100 chiligr.

Table with 2 columns: Produse diverse, Cursul (dela până).

Cursul pieței din Sibiu.

Table with 3 columns: Din 8 Iunie n. 1893, Cump., vând.

Bursa de Budapesta.

Table with 2 columns: Din 6 Iunie n. 1893, various market data.

Bursa de Viena.

Table with 2 columns: Din 6 Iunie n. 1893, various market data.

Bursa de București.

Table with 3 columns: Din 26 Maiu st. v., Căsu, Ultim.

Pentru redacție responsabil: În absența dlui Andreiu Baltesș domnul Ioan Ciontea.

Publicațiune de licitare.

Moara cu 3 petri a comunei Sadu se va exaranda pe calea licitațiunii în cancelaria comunală în 12 Iunie st. n. a. e. la 9 oare a. m. pe timp de 3 eventual 6 ani începând cu 1 Iulie st. n. a. e. celui-ce va înmibia mai mult. [1804] 2 3

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIIU.

Au eșit de sub tipar:

A doua edițiune din TINEREA VITELOR

de Eugen Brote, president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Institutul Tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus de 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fața Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
... 31. Nusciumpărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

Împrumut curat. — N'are consortiu.

Întreg profitul în favorul asiguraților.

Cel mai mare și mai bogat institut de bani din lume.

Capitalul de asigurare:

907 milioane franci.

Asigura pe viața pe lângă cele mai diferite și mai favorabile modalități.

Asigura pe viața pe lângă cele mai diferite și mai favorabile modalități.

Cu prospecte și cu informațiuni mai îndetailate servește

Erdélyrészi aligazgatóság

Kolozsvártt

sau agenția din loc

SIEBENBÜRGER VEREINSBANK

SIBIIU.

[963] 7-50

Cel-cc cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire libranilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Maiu 1893.

Table with multiple columns and rows showing train schedules for routes: Budapesta-Predeal, Budapesta, gara de vest - Rușava - Vercerova, Copsa-mică-Sibiiu-Avrig-Făgăraș, Cușerdea-Oșorheiu-Regh-săs., Ghiriș-Turda, Sighișoara-Odorheiu, Simeria (Piski)-Petroșeni-Lupeni, Simeria (Piski)-Hunedoara, Brașov-Zernesoi, Brașov-Chezdi-Oșorheiu, Arad-Timișoara, Murăș-Ludos-Bistrița, Careii-mari-Zelău.

Nota: Oarele însemnate în dreapta de jos în sus. Numeri încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.